

Upravno sodišče Republike Slovenije v Ljubljani je v senatu pod predsedstvom višje sodnice Agate Zavašnik, ob sodelovanju višjega sodnika mag. Damjana Gantarja in višje sodnice svetnice mag. Darinke Dekleva Marguč kot članov senata ter Adise Orešek kot zapisnikarice, v upravnem sporu, ki ga je sprožila tožeča stranka, proti toženi stranki Republiki Sloveniji, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana, zaradi dostopa do informacij javnega značaja, o tožbi tožnika zoper odločbo Upravne enote Grosuplje št. 090-20/2009-40 (204) z dne 26. 2. 2010 v zvezi z odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-69/2010/7 z dne 16. 9. 2010, na nejavni seji dne 13. 4. 2011

razsodilo:

Tožba se zavrne.

Obrazložitev:

Prvostopenjski organ je z izpodbijano odločbo v ponovljenem postopku zavrnil zahtevo tožnika za pridobitev kopij arhitekturnega dela projektne dokumentacije stanovanjskega naselja Sončni dvori, ki so bili priloga k izdaji treh gradbenih dovoljenj, zavrnil je tudi zahtevo za vpogled v idejni projekt za celotno naselje Sončni dvori, zahtevo za posredovanje imen lastnikov zemljišč izven gradbene parcele K2-2 ter zahtevo po pisni informaciji, ali je projekt PGD in PZI za objekt K2-2 in za vso naselje Sončni dvori s 340 stanovanji izdelan v skladu z zazidalnim načrtom. V obrazložitvi odločbe navaja, da je tožnik že pred tem vložil zahtevo za pridobitev različne dokumentacije v zvezi z navedenim naseljem, da je prvostopenjski organ o zadevi enkrat že odločil z odločbo št. 090-20/2009-8 (207) z dne 9. 10. 2009, ki pa je bila s strani drugostopenjskega organa odpravljena. V ponovljenem postopku je prvostopenjski organ pozval vse subjekte, katerih pravice ali pravne koristi bi pri odločanju o zahtevi za dostop do informacij javnega značaja utegnile biti prizadete, da se izjavijo glede varstva poslovnih skrivnosti oziroma ali obstajajo zadržki za posredovanje podatkov iz razloga varovanja poslovnih skrivnosti. Nobena od pozvanih strank se ni izjasnila, da bi podatki predstavljali poslovno skrivnost, ki bi škodila konkurenčnemu položaju podjetja. Prvostopenjski organ je pozval tudi avtorja arhitekture in odgovornega vodjo projekta za naselje Sončni dvori glede opredelitve do avtorskega dela. Avtor arhitekture in odgovorni vodja projekta je sporočil, da se zaradi možnosti zlorabe avtorskih pravic ne strinja z izdelavo kopij načrtov arhitekture. Kot avtorsko delo je opredelil tudi ostale načrte, ki so bili izdelani na podlagi načrtov arhitekture. Dovolil je le izdelavo kopij za tiste dele dokumentacije, iz katerih ni razvidna arhitektura objektov. Za tem je prvostopenjski organ pozval tožnika, da se zgleda zaradi vpogleda v celotno dokumentacijo. Tožnik je opravil vpogled v dokumentacijo v dneh 15. 2. 2010, 17. 2. 2010 in 22. 2. 2010. Ni pa mogel prejeti kopije arhitekturnega načrta projektne dokumentacije, temveč mu je bil omogočen samo vpogled vanj. Drugi odstavek 25. člena Zakona o dostopu do informacij

javnega značaja (Uradni list RS št. 51/06 – UPB, v nadaljevanju: ZDIJZ) namreč določa, da ko je zahtevana informacija zavarovana skladno z zakonom, ki ureja avtorsko pravico, organ prosilcu omogoči seznanitev z informacijo tako, da mu jo da na vpogled. Ker gre v zadevi dostopa do informacij javnega značaja za informacijo v obliki avtorskega dela, tožniku ni bilo omogočeno posredovanje informacije v obliki kopije, temveč le vpogled. Vpogled v idejni projekt pa tožniku ni bil omogočen, ker prvostopenjski organ ne razpolaga z dokumentom in je bil tožnik napoten k pristojnemu organu. Prav tako mu ni bil posredovan dokument o tem, ali je projekt v skladu z zazidalnim načrtom, saj tudi s tem dokumentom prvostopenjski organ ne razpolaga. Tožnik je namreč predlagal, naj se tak dokument ustvari, to pa je v nasprotju s 4. členom ZDIJZ. Prav tako ni bilo mogoče ugoditi zahtevi za posredovanje imen lastnikov zemljišč izven gradbene parcele K2-2, saj omenjeni podatki v spisih, vezanih na zahtevo, ne obstajajo. Tožnik je bil seznanjen, da lahko podatke pridobi preko spleta, saj je zemljiška knjiga javno dostopna. Nadalje se prvostopenjski organ sklicuje na 1. odstavek 4. člena ZDIJZ, ki določa, da informacijo javnega značaja predstavlja samo dokument, ki že obstaja, je že ustvarjen oziroma dokument, ki ga je organ v okviru svojega delovnega področja že izdelal oziroma pridobil. Informacija mora izvirati iz delovnega področja organ, organ mora z njo razpolagati in mora se nahajati v materializirani obliki. Zavezanci po ZDIJZ so dolžni omogočiti dostop le do že obstoječih informacij, niso pa dolžni ustvariti novega dokumenta, zbirati informacij, opravljati raziskav ali analizirati podatkov, da bi zadostili zahtevi prosilca.

Tožnik se je zoper prvostopenjsko odločbo pritožil, drugostopenjski organ pa je pritožbo zavrnil. Drugostopenjski organ v svoji odločbi med drugim ugotavlja, da za upravni organ, ki vodi postopek izdaje gradbenega dovoljenja (upravno enoto) idejna zasnova ni priloga k vlogi za izdajo gradbenega dovoljenja, temveč zadošča, da se preveri, ali je oziroma bo gradnja v skladu s sprejetim zazidalnim načrtom oziroma prostorskimi ureditvenimi pogoji. Torej prvostopenjski organ ne potrebuje idejnega projekta in tako drugostopenjski organ ugotavlja, da prvostopenjski organ ne razpolagala z zahtevanim dokumentom. Idejna zasnova naselja Sončni dvori se nahaja na Občini Grosuplje. Pristojni organ za gradbene zadeve mora tudi preveriti, ali je projekt izdelan v skladu s prostorskim aktom. Drugostopenjski organ ugotavlja, da se je prvostopenjski organ glede tega, ali je projekt izdelan v skladu z zazidalnim načrtom, že izrekel v gradbenih dovoljenjih. Ta pa so bila vročena tožniku in mu je bil s tem dostop do informacije, ki jo je zahteval, že omogočen, drugi dokumenti pa v zvezi s tem ne obstajajo. Razen tega drugostopenjski organ še ugotavlja, da v samem postopku izdaje gradbenega dovoljenja organ načeloma ne pridobiva podatkov o lastnikih zemljišč parcel, sosednih od tistih, za katere se gradbeno dovoljenje izdaja. Torej organu ni treba posedovati podatkov o lastnikih parcel, sosednih od tiste, za katero je bilo izdano gradbeno dovoljenje, razen če gre za katerega od primerov iz 2. odstavka 62. člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS št. 44/07 – upb in nadaljnji). Drugostopenjski organ zato nima razloga da ne bi verjel prvostopenjskemu organu, da zahtevnih podatkov nima in da torej zahtevani dokument ne obstaja. Drugostopenjski organ tudi ocenjuje, da arhitekturni del projektne dokumentacije v konkretnem primeru predstavlja avtorsko delo in ker je edini mogoč način seznanitve z zahtevano dokumentacijo v skladu z 2. odstavkom 25. člena ZDIJZ vpogled, ki je bil tožniku tudi omogočen, tožniku ni bilo mogoče ugoditi v delu, ko je zahteval tudi fotokopije.

Tožnik v tožbi, njeni dopolnitvi in v pripravljani vlogi z dne 19. 1. 2010 navaja, da prosi, da se mu v skladu z 82. členom Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo in nadaljnji, v nadaljevanju ZUP) omogoči preslikati projektno dokumentacijo naselja Sončni dvori. Zatrjuje, da je bilo v naselju Sončni dvori 31 stanovanj zgrajenih na črno, razen tega še navaja, da so se stanovanja prodajala po čudnem ključu in da so nekateri kupili stanovanja zelo poceni. Objekt K2-2 je od njegove parcele oddaljen samo 28 cm, razširil se je za 4 m in ima eno etažo preveč. Meni, da bi moral biti oddaljen 4 metre od njegove parcele in znižan za

eno etažo. Tudi kotlarna naj bi bila zgrajena na nezakonit način, prav tako podzemna garaža. Tožnik zatrjuje, da je bil prikrajšan za 300 m² zemlje, zatrjuje tudi, da je gradnja električnega kablovoda nezakonita. O zadevah sta bila večkrat obveščena tudi policija in državno tožilstvo. V primeru, če bi tudi sam dobil gradbeno dovoljenje na tak način, bi bila oba objekta oddaljena drug od drugega 56 cm, vmes pa bi bila tik pod površjem zgrajena še električna komunalna infrastruktura, v višino pa bi bila objekta visoka tri etaže in to kljub temu, da zazidalni načrt zapoveduje dve etaži. Smiselno predlaga odpravo izpodbijane odločbe.

Tožena stranka v odgovoru na tožbo med drugim pojasnjuje, da pravica do vpogleda v spis po 82. členu ZUP ni povezana s pravico dostopa do informacij javnega značaja po ZDIJZ in da se ti dve pravici med seboj ne izključujeta. Tudi če ima tožnik pravico do vpogleda v spis kot stranka v postopku, to še ne pomeni, da ima v tem primeru tudi pravico do dostopa do informacij javnega značaja in obratno. Sicer pa je tožeča stranka že v pritožbi opozarjala na domnevne nepravilnosti z vidika pravilnosti gradbenega dovoljenja, tožena stranka pa jo je obvestila, da je stvarno pristojna zgolj za nadzor nad izvajanjem ZDIJZ in Zakona o varstvu osebnih podatkov, ne pa za nadzor državnih organov in drugih subjektov izven omenjenih področij. Sicer pa v nadaljevanju tožena stranka v odgovoru na tožbo ponovno podrobneje navaja, da idejni projekt za celotno naselje Sončni dvori ni izpolnjeval vseh pogojev za informacijo javnega značaja, ker prvostopenjski organ z njim ni razpolagal, enako je tožena stranka ugotovila tudi glede seznama imen lastnikov zemljišč izven gradbene parcele K2-2, glede pisne informacije o tem, ali je projekt izdelan v skladu z zazidalnim načrtom, pa je tožena stranka ugotovila, da je bil tožniku dostop do te informacije že omogočen. Tožena stranka vztraja tudi pri tem, da vsebuje arhitekturni del projektne dokumentacije vse predpostavke, da se lahko šteje za avtorsko delo. Edini mogoč način seznanitve z zahtevano dokumentacijo pa je vpogled. Tožena stranka predlaga, naj sodišče tožbo kot neutemeljeno zavrne.

Prvostopenjski organ, ki mu je dalo sodišče status stranke z interesom, je v odgovoru na tožbo navedel, da vztraja pri odločitvi, kot izhaja iz njegove odločbe. Smiselno predlaga, naj sodišče tožbo kot neutemeljeno zavrne.

Stranka z interesom

studio za arhitekturo, na tožbo ni odgovorila.

Tožba ni utemeljena.

Prvostopenjski organ je svojo odločitev oprl na 1. odstavek 4. člena ZDIJZ, ki določa, da je informacija javnega značaja informacija, ki izvira iz delovnega področja organa, nahaja pa se v obliki dokumenta, dosjeja, zadeve, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom ali pridobil od drugih oseb. Razen tega se pri svoji odločitvi sklicuje tudi na 2. odstavek 25. člena ZDIJZ, ki določa, da če je zahtevana informacija zavarovana skladno z zakonom, ki ureja avtorsko pravico, organ v primeru iz prejšnjega odstavka prosilcu omogoči seznanitev z informacijo tako, da mu jo da na vpogled. Prvi odstavek 25. člena ZDIJZ pa odloča, da organ omogoči seznanitev z vsebino zahtevane informacije tako, da se da na vpogled ali pa tako, da se prosilcu zagotovi njen prepis, fotokopijo ali elektronski zapis. Sodišče je ocenilo, da je prvostopenjski organ pravilno ugotovil, da glede tiste dokumentacije, ki je navedena v izreku prvostopenjske odločbe pod točkami 2, 3 in 4, niso podani pogoji, da bi se lahko tožnika s to dokumentacijo seznanilo, glede zahteve za pridobitev kopije arhitekturnega dela projektne dokumentacije stanovanjskega naselja Sončni dvori pa je prvostopenjski organ tudi pravilno uporabil 2. odstavek 25. člena ZDIJZ. Sodišče glede navedenega sledi utemeljitvi izpodbijane odločbe, zato skladno z določilom 2. odstavka 71. člena Zakona o upravnem sporu (Uradni list RS št. 105/06 in nadaljnji, dalje ZUS-1) ne bo ponavljalo razlogov za odločitev, ampak se v celoti sklicuje na utemeljitev prvostopenjskega organa. Sodišče zgolj poudarja, da je

prvostopenjski organ pravilno ugotovil, da tožnik ne more prejeti kopij arhitekturnega dela projektne dokumentacije, temveč mu je lahko omogočen samo vpogled vanj, saj drugi odstavek 25. člena ZDIJZ določa, da ko je zahtevana informacija zavarovana skladno z zakonom, ki ureja avtorsko pravico, organ prosilcu omogoči seznanitev z informacijo tako, da mu jo da le na vpogled. Prvostopenjski organ je tudi pravilno ugotovil, da vpogled v idejni projekt tožniku ne more biti omogočen, ker prvostopenjski organ ne razpolaga z dokumentom, prav tako pa prvostopenjski organ ne razpolaga z dokumentom, ali je projekt v skladu z zazidalnim načrtom. Pravilno je prvostopenjski organ tudi ugotovil, da ni mogoče ugoditi zahtevi za posredovanje imen lastnikov zemljišč izven gradbene parcele K2-2, saj omenjeni podatki v spisih, vezanih na zahtevo, ne obstajajo.

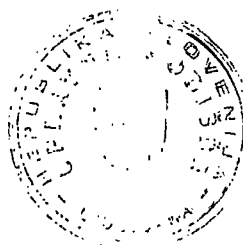
ZUP v 82. členu, na katerega se tožnik sklicuje v tožbi, sicer res daje strankam pravico ne samo pregledovati dokumente zadeve, ampak tudi na svoje stroške preslikati ali prepisati potrebne dokumente v fizični ali elektronski obliki. Vendar pa Zakon o informacijskem pooblaščenju (Uradni list RS št. 113/2005) v 12. členu določa nekatere omejitve glede pravice do vpogleda v spis. To določilo namreč v 1. odstavku določa, da pravica strank do pregleda dokumentov v zadevah dostopa do informacij javnega značaja po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek, do pravnomočnosti odločbe Informacijskega pooblaščenca, ne vključuje pregleda zahtevanega dokumenta in drugih dokumentov zadeve, iz katerih bi se dalo razbrati ali sklepati na vsebino zahtevane informacije. V obravnavanem primeru je z izdajo te sodbe odločitev v upravnem postopku sicer postala pravnomočna, vendar pa to še vedno ne pomeni, da bi tožnik smel pridobiti kopijo arhitekturnega dela projektne dokumentacije stanovanjskega naselja Sončni dvori, saj 2. odstavek 25. člena ZDIJZ takšen način dostopa do informacije ne omogoča. V tem določilu je namreč nedvoumno določeno, da če je zahtevana informacija zavarovana skladno z zakonom, ki ureja avtorsko pravico, organ, v primeru iz prejšnjega odstavka prosilcu omogoči seznanitev z informacijo zgolj tako, da mu jo da na vpogled. Iz besedila tega določila torej izhaja, da je seznanitev s tako informacijo možna zgolj z vpogledom, ne pa s pridobitvijo fotokopije. 25. člen ZDIJZ je specialno določilo glede na 82. člen ZUP, saj pravico do vpogleda do določene mere omejuje in je v tem primeru po mnenju sodišča potrebno upoštevati določilo ZDIJZ kot specialnejši predpis, ko gre za vprašanje, kolikšen je obseg pravice do vpogleda v spis. Iz navedenega razloga sta odločitvi prvostopenjskega in drugostopenjskega organa pravilni, saj sta v skladu z določilom 25. člena ZDIJZ.

Do ostalih tožbenih navedb se sodišče ni opredeljevalo, ker je ocenilo, da niso povezane z vprašanjem pravice do dostopa do informacij javnega značaja, temveč v njih tožnik opozarja na domnevne nepravilnosti, ki naj bi se po njegovem mnenju zgodile pri graditvi objekta, ta problematika pa ni povezana z obravnavanim postopkom, ko gre za uveljavljanja pravice do dostopa do informacij javnega značaja. Iz navedenega razloga se sodišče do ostalih tožbenih navedb ne more opredeliti, ker niso v povezavi z obravnavano zadevo.

Glede na vse navedeno sodišče ugotavlja, da je izpodbijana odločba pravilna, zato je na podlagi 1. odstavka 63. člena ZUS-1 tožbo zavrnilo.

PRAVNI POUK: Zoper to sodbo pritožba ni dovoljena (1. odstavek 73. člena ZUS-1).

V Ljubljani, dne 13. 4. 2011

Predsednica senata:
Agata Zavašnik, l.r.

Ta prepis je priložen z izvornikom
Podpis priložne osebe: _____